

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים

מסורת הש"ט

גנחות הב"ח

ו) נט' זקן יסאה כמנוסה
ח' יבש תוחיה היה מכוון:
ז) דב"ר דב' פלניאו ב' ב'
קדר' דב' זס פטלאו:

שיטויי נומחאות

לע"י: ג' – וזה מוכיח שטחון הטענה מושג על ידי ביצועו של אחד מהפעולות הבאות: (א) קידוש ליטריך (ב) קידוש בעזרה של מזוזה (ג) קידוש בעזרה של ספר תורה (ד) קידוש בעזרה של ספר תורה ומזוזה.

ב-1937 נסעה איה לארץ ישראל ושם נפגעה בקדחת. ב-1940 נסעה איה לארץ ישראל ושם נפגעה בקדחת. ב-1940 נסעה איה לארץ ישראל ושם נפגעה בקדחת. ב-1940 נסעה איה לארץ ישראל ושם נפגעה בקדחת.

ה' מומחיות סיכון פוקולטת
ה' מומחיות מה נורוקס סיכון ור' חינ' עיליא
ה' סלד צבאות אגדון סיכון עזרובס וויברין
ילס' וקובנץ סיכון יומיחי' לילס' נוּזָן
ח'ן: ק' ס' (דמיה' ז' זג'ניעלי'
ח'ין: ק' ס' (דמיה' ז' זג'ניעלי'

תוית מבניין א' ב' לא אמר בורקה ותוית מבניין א' ותוית משחיטה מה לשחיטה שכן נפסלה שלא לשם אוכלן בפסח תהי אושטראוס אמר לרבינו יונה רבינו ישעיה גוזה (א)

להבי בתביה קרא ו לא מתי כי
נמל ו רג' קו' דלעטן
שאיל גמור בענין רג' כל פה
ויזיון ובוננו' האמתה ומולמו
וילך נז' ז' מפרש ננדפס מיל
פכרגו' צ' צ' פ' גמור קדרין פסחים
ר' פ' פ' נמי' נמי' נומען פל
גניען מלמען כוון דיל' הפקדן מון
'הנמה הילן חון לפלק ממןיט'

ען משפט
נֶר מזוֹהָ

תורה או רשות
1. כי אם במקומות אשר רבו
חיקויו באחד שיטר שטן העשוה
עלינו לתקוף אתנו מושעה כל
אכזרי ועבורי הדרין כי
2. איש איש מabit עירק
איש איש שוד או בכבש או
במבהבב או אשר יונק ורואה
למלונגה
3. אבל חפח אוד קולין
הנשביא להתקוף קרכון לילדי
לטמי משליכן זיהה דס יונק
לאיש הזה דס ערך ונור
תגיאש והזוא מפרק נור
ירקאי זיהה

גלוון השם

תהי מבניא א"ב לא יאמר בורקה ותהי מבניא א' ותהי מושחתה מה לשהטה שכן נפסלה שלא לשם אוכלן בפסח תהי מהעלאה מה להעלאה שכן ישנה במנחה (6) והוית מביינא (7) להרי כתיב קרא למיר ר' דלא אתא מבניא א' אמר ר' אהו שhot וריך לרבנן ר' ישמعال חיב אתה לדרכו ר' ע' חיב שתים יאכבי אמר אפי' [לרבנן] ר' ע' אינו חיב אלא אתה דאמר קרא ישם העשה הכתב עשאן לכולן עבורה אתה ווק והעללה לרבנן ר' ישמعال חיב שתים לדרכו ר' ע' אינו חיב אלא אתה אבי אמר אפי' [לרבנן] ר' ע' חיב שתים שלחבי פלניינו קרא ישם העשה והעללה ושם העשה שhot ווק והעללה לדרכו הכל חיב שתים ר' (במחנה) ייכל השותה עליה בדורות יהא חיב ת"ל (8) אל מחוץ למחנה ייכל חון ושלש מחנות (ח' ת"ל (9) או יע במחנה) מניין אף במחנה ליה ת"ל במחנה) אי במחנה ייכל השותה עליה בדורות יהא חיב ת"ל או אל מחוץ למחנה מה חון ולמחנה מוייחד שאן ראי לשוחת קדרשים ולשהיטה כל זבח ראי דרום שאע'פ' שאן ראי לשוחת קדרשי קרשים ראי לשוחת קדרשים קלם אמר עולא השותה על גנו של היכל חיב הויאל ואין ראי לשוחת כל זבח מותקף לה רבא א' ניכחוב קרא ח' (אל) מחוץ למחנה ולא בעי' אל פחה אהיל מועד אל פחה אהיל מועד ל"ל לאו ילמעוטו גנו ולרבא א' ניכחוב אל פחה אהיל מועד (10) במחנה (אל) מחוץ למחנה ל"ל לאו לאאתוי גנו אמר רב מר לאאתוי ז' כולה בפנים וזוארה בחוץ (זוארה) בחוץ פשיטה אמא קפיד והמנא אשוחטה ושוחטה בחוץ היא אלא לאאתוי יכה בחוץ וזוארה בפנים איתתרם המעללה בומן הוה ר' יוחנן אמר חיב ריש לקיש אמר פטור ר' יוחנן אמר חיב קדרשה ראשונה קדרשה לשעתה וקדשה בחדיד לבא ישן לקיש אמר פטור קדרשה ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה בחדיד לבא נימא דבפלוגה דר' א' ור' קמפלני דרנן א"ר אליעור (11) בשחו' בונין בהיכל קדושים יכלים בהיכל קדושים בעורות אלא שבהיכל בונין מבהוץ בעורה ז' בונין מבנים א"ר יהושע שמעתי' שהו' יוכולים קדרשי קדרשים ע'פ' שאן קדושים ע'פ' שאן חומה מפני שקדושה ראשונה קדרשה בא לאו מככל דר' א' סבר לא קדרשה ז' אל' א' דכלי' עלמא קדרישה ראשונה קדשה לשעתה מא' דשטעי' לה אאמר ומור מא' דשטעי' דה ר' אליעור למה לי לצעירותא בעולם איתתרם עזם משליימו לכויות רב' יוחנן אמר חיב ר' יוחנן אמר חיב חיבורו עולין בעולין דמי ריש עליין לאו בעולין דמו בעי' רבא 'המעלה